

Книгата на Даниил — число тринадесет

Тайната на последните дни

Jeff Pippenger

2023-12-08

Втората глава на Даниил представя втория ангел от Откровение четиринадесета глава. Като такава тя представя второто от трите изпитания, които са представени като изпитание относно храната, последвано от зрително изпитание, и завършва с лакмусов тест. И трите от тези изпитания, които са също и пророчески жалони, съществуват във вестта на първия ангел от Откровение четиринадесета глава. Както при първия ангел от Откровение четиринадесета глава, така и първата глава на Даниил съдържа всяко едно от тези три изпитания.

Второто изпитание, или вестта на втория ангел, започва в края на първото изпитание. Втора глава следва първа глава. Заключение на второто изпитание непосредствено поставя началото на третото изпитание. Периодът от време, представен чрез второто изпитание, беше символизиран от седемдесетте години на Данииловия плен, които започнаха със завладяването при Йоаким и завършиха с указа на Кир. Когато краят на тези седемдесет години наближи, Даниил разпозна чрез пророческото Божие слово, че краят предстои да настъпи.

В първата година на Дарий, син на Асуира, от рода на мидяните, който бе поставен за цар над царството на халдейците, в първата година от неговото царуване аз, Даниил, разбрах от книгите броя на годините, за които Господното слово бе дошло към пророк Еремия, че Той ще изпълни седемдесет години в запустението на Йерусалим. Даниил 9:1, 2.

Даниил представлява Божия народ в последните дни, който разпознава символичното значение на седемдесетте години пленничество, и това разпознаване става малко преди края на седемдесетте символични години. Божият народ правилно е разбрал седемдесетгодишното пленничество, но това, което Даниил представлява, е разбирането, че тези седемдесет години представляват пророческия период от 11 септември 2001 г. до неделния закон. За Даниил тези години завършиха с указа на Кир, който в последните дни представлява неделния закон в Съединените щати.

Малко преди неделния закон Божият народ е пробуден за пророческото разбиране, представено чрез символичните седемдесет години. Тези символични години започнаха с Йоаким, който представлява 11 септември 2001 г., когато, с идването на исляма от третото „горко“, могъщият ангел от Откровение осемнадесета глава слезе и възвести падането на Вавилон. Падането на Вавилон представлява вестта на втория ангел, и на 11 септември 2001 г. започна вторият период на изпитание за онези, които изядоха скритата книга, която беше в ръката на ангела. Този период, представен чрез символичните седемдесет години, продължава чак до неделния закон.

Когато краят наближава, както е предобразено чрез Даниил в първата година на Дарий, Божият народ бива пробуден за изпитанието на образа на звяра. Преди това те са разбирали някои от истините, свързани с изпитанието на образа на звяра, но онази част, която идват да разберат непосредствено преди края на пророческия период на втория ангел, е била скрита в тъмнина. Както Даниил, когато изучаваше пророческото Божие Слово, и след това осъзна значението на седемдесетте години, бе подтикнат към молитва, така както бе подтикнат към молитва, когато осъзна заплахата за живот или смърт от страна на Навуходоносор относно неговия образ-съновидение. В девета глава на Даниил, както и във втора глава на Даниил, докато Даниил се молеше, той получи пророческа светлина.

Да, докато още говорех и се молех, мъжът Гавриил, когото бях виждал във видението отначало, понесен да лети бързо, ме докосна около времето на вечерната жертва. И той ме осведоми, говори с мен и каза: Данииле, сега излязох, за да ти дам мъдрост и разумение. Даниил 9:21, 22.

„Умението и разбирането“, дадени на Даниил, докато се молеше, съответстват на неговата молитва във втора глава.

Тогава Даниил отиде в дома си и извести това на Анания, Мисаил и Азария, своите другари, за да измолят милости от небесния Бог относно тази тайна, та Даниил и другарите му да не погинат заедно с останалите вавилонски мъдреци. Тогава тайната се откри на Даниил в нощно видение. Тогава Даниил благослови небесния Бог. Даниил 2:17–19.

Ред по ред, двете молитви на Данаил са една и съща молитва. И двете са издигнати в хода на история, която символично представя визуалния изпит на втория ангел, протичащ между 11 септември 2001 г. и скоро предстоящия неделен закон. Пред лицето на надвисналата смъртна заплаха от Навуходоносор и с пророческото познание както за седемдесетте години на Еремия, така и за клетвата на Моисей за седемте времена, Данаил отправя молитвата от Левит двадесет и шеста глава, като моли Бога да му открие последната пророческа тайна на библейското пророчество. Тайната, която Йоан определя като Откровението на Исус Христос.

В девета глава Даниил се намира при прехода между две царства. Вавилон току-що е паднал пред мидяните и персите, понеже това е първата година на Дарий, като по този начин Божият народ е поставен в последните дни в точката на преход, която бе отбелязана в движението на първия ангел, а също и в движението на третия ангел.

Филаделфийското милеритско движение премина към Лаодикия през 1856 г., а лаодикийското движение на Future for America преминава към филаделфийското движение в края на трите и половина дни на лежане мъртви на улицата от единадесета глава на Откровение. Изпитът, в който филаделфийското движение на милеритите претърпя неуспех от 1856 до 1863 г., беше във връзка с учението за „седемте времена“.

Изпитът за Лаодикийското движение на Future for America е във връзка с необходимостта да разпознаят своето разпръснато състояние и след това да навлязат в молитвата и опитността

на Левит двадесет и шеста глава. Даниил беше във времето на прехода между Вавилонската и Мидо-Персийската империя и непосредствено преди края на периода от седемдесет години, който е отбелязан с указа на Кир. Седемдесетте години са контекстът за молитвата на Даниил, а седемдесетте години представляват Моисеевото „седем пъти“. И двете молитви на Даниил се съгласуват с времето на прехода, което е отбелязано от „седем пъти“ в движението на първия ангел, а също и в движението на третия ангел.

„Тайната“, която е разкрита на Данаил, е откровението за образа на Навуходоносор. „Тайната“ на образа на Навуходоносор в последните дни е, че той представлява осем царства, а не четири. В предишните статии, които са в категорията „Осмият е от Седемте“, тази истина вече е била представена. В рамките на тази тайна се съдържа откровението за преходната точка, когато идва осмият, който е от седемте. „Тайната“ на образа на Навуходоносор е потвърждението за възкресението на рога на истинския протестантизъм и рога на републиканизма. И двете тези възкресения посочват, че всеки рог е осмият, но е от седемте; и преходът от шестия към осмия и на двата рога се осъществява в пророческия контекст на изпитание, свързано със „седемте времена“ на Моисей. Преходът настъпва, както е представено от Данаил, непосредствено преди указа на Кир, който представлява указа за неделния закон в Съединените щати. Тогава при неделния закон, в бързи движения, смъртоносната рана на папството бива изцелена, когато папството става осмата глава, която е от седемте, като и то преминава през пророчески преход, както е представено чрез образа на Навуходоносор в Данаил, втора глава.

Затова Даниил влезе при Ариоха, когото царят бе определил да погуби мъдреците на Вавилон; той отиде и му каза така: Не погубвай мъдреците на Вавилон; заведи ме пред царя, и аз ще явя на царя тълкуването. Тогава Ариох побърза да въведе Даниил пред царя и му каза така: Намерих човек измежду пленниците от Юда, който ще извести на царя тълкуването. Царят отговори и каза на Даниил, чието име беше Валтасар: Можеш ли да ми известиш съня, който съм видял, и тълкуването му? Даниил 2:24–26.

Щом тайната е открита на Даниил, и двете му имена са споменати, като по този начин се посочва, че той представлява заветния народ, който в последните дни току-що е преминал в Филаделфийското движение на сто четиридесет и четирите хиляди. Той проявява характера на Божия служител, като моли никой да не бъде убит поради неспособността им да разберат „тайната“. Неговият характер е противопоставен на този на Ариох, слуга на Навуходоносор, който търси заслуга пред царя за това, че е намерил Даниил. След това Даниил посочва разграничението между истинското пророческо проявление и това на вавилонските мъдреци, когато отговаря на въпроса на Навуходоносор с въпрос, и после, за разлика от Ариох, не се възползва от разбирането си за „тайната“, за да издигне себе си, а вместо това възвеличава небесния Бог.

Даниил отговори пред царя и рече: Тайната, която царят иска, не могат да открият на царя нито мъдреците, нито звездобройците, нито влъхвите, нито гадателите; но има Бог на небето, Който открива тайни и известява на цар Навуходоносор какво ще стане в последните дни. Твоят сън и виденията на главата ти на леглото ти са тези. Даниил 2:27,

Даниил започва изложението си на „тайната“, като я определя като „тайна“, която обяснява какво ще бъде в последните дни. Тайната на скритата история на седемте гръмотевици разкрива какво ще бъде в последните дни. Образът на Навуходоносор е елемент от тайната на последните дни, която се разпечатва непосредствено преди края на благодатното време. Той се разкрива тъкмо преди края на благодатното време, в преходното време, когато двата рога на земния звяр стават осмия, който е от седемте, както е представено от Даниил в първата година на Дарий.

А що се отнася до тебе, о, царю, на леглото ти дойдоха в ума ти мисли за това, какво ще стане след това; и Оня, Който открива тайни, ти прави известно онова, което ще стане. Но що се отнася до мене, тая тайна не ми е открита поради някаква мъдрост, която имам повече от всички живи, а за да стане известно на царя тълкуванието и за да узнаеш мислите на сърцето си. Даниил 2:29, 30.

Даниил утвърждава истината с втори свидетел за факта, че сънят на Навуходоносор е за последните дни, когато казва: „Онзи, Който открива тайни, ти известява онова, което ще стане“ „след това“. Тогава Даниил посочва, че тайната не му е била дадена заради самия него, нито защото е имал някаква по-голяма мъдрост от което и да било друго човешко същество, а че „тайната“ е била дадена на Навуходоносор „заради онези, които ще направят известно тълкуванието“. „Тайната“ е била дадена за онези, които ще представят „тълкуванието“ на съня на духовния цар на Вавилон в последните дни. Тайната е била дадена конкретно за сто четиридесет и четирите хиляди, защото „тайната“ е за онези в последните дни, които прогласяват окончателното падане на Вавилон. После Даниил разкрива съня за образа, който е бил скрит в тъмнина и който е породил изпитанието на живот или смърт.

Ти, о, царю, гледа, и ето — един голям образ. Този голям образ, чийто блясък беше превъзходен, стоеше пред тебе; и видът му беше страшен. Главата на този образ беше от чисто злато, гърдите му и мишците му — от сребро, коремът му и бедрата му — от мед. Нозете му бяха от желязо, а стъпалата му — отчасти от желязо и отчасти от глина. Ти гледа, докле се отсече камък без ръце, който удари образа в стъпалата му, които бяха от желязо и глина, и ги строши. Тогава желязото, глината, медта, среброто и златото се строшиха заедно и станаха като плява от летните хармани; и вятърът ги отнесе, тъй че не се намери място за тях; а камъкът, който удари образа, стана голяма планина и изпълни цялата земя. Това е сънят; и ние ще кажем тълкуванието му пред царя. Даниил 2:31–36.

Сънят на Навуходоносор посочи царствата на библейското пророчество от неговото време до последните дни, когато сто четиридесет и четирите хиляди, представени от Даниил в явяването му пред Навуходоносор и от камъка, отсечен без ръце, разрушават земните царства, представени в образа, който след това става планина, изпълваща цялата земя. Сънят беше за последните дни, в пророческата преходна точка, когато на сто четиридесет и четирите хиляди им се разкрива последната пророческа тайна.

Като знаме на истинския протестантски рог, те тогава носят вестта на третия ангел към един умиращ свят. Тази вест се разраства до силен вик при неделния закон в Съединените щати, когато белегът на звяра бъде наложен. Преди този указ онези, които са представени от Даниил в последните дни, трябва да бъдат изправени пред изпитанието на образа на звяра. Това изпитание е зрително изпитание и изисква движенията, които пораждат указа за неделния закон, да бъдат видени от онези, които са представени от Даниил. Те биват изпитвани, за да се установи дали са избрали божествената методология, която им позволява да видят изпитанието на образа, скрито в тъмнината. Тяхното изпитание включва лично смирение и изповед. То включва признаването, че на Даниил бе дадено разбиране в сънища и видения; защото, ако откажат да чуят гласа на Даниил, викащ в пустинята, това е като онези, които в дните на Христос отхвърлиха вестта на Йоан Кръстител.

Сестра Уайт ни уведомява, че книгите на Даниил и Откровение се допълват взаимно, а думата „допълват“, която тя използва, означава да бъдат доведени до съвършенство. В края на юли 2023 година Лъвът от Юдовото племе започна да разпечатва Откровението на Исус Христос, както бе обещал да стори непосредствено преди края на благодатното време. Като направи това, Той посочи библейски истини, които по-рано са били правилно разбирани, но които сега трябваше да бъдат разбирани в контекста на последните дни.

Една от тези истини са двамата свидетели от Откровение 11. Друга е историята, която представлява съвършеното изпълнение на „седемте гръмотевици“ от Откровение 10. Той е изнесъл истини от свещените реформаторски линии, които говорят за разочарованието от 18 юли 2020 г. Той е използвал четирите ориентир, които се намират във всяка от свещените реформаторски линии и които онагледяват историята на овластяването на първата вест до съда, по начин, който досега никога не е бил разпознат. Втора глава на Даниил довежда много от тези концепции до съвършенство, макар че тези дълбоки истини са скрити в тъмнина за онези, които отказват да приемат методологията, обозначена като Алфа и Омега.

В заключение на това изследване върху втора глава на Данаил ще обобщим и свържем някои от истините и ориентирите, които достигат до съвършенство във втора глава на Данаил. Като правим това, ние установяваме, че тайната, която бе открита на Данаил в нощното видение, представлява именно тези истини.

Ще изложим обобщението и заключението в следващата статия.

„Господ има Своите определени средства, чрез които да посреща хората в техните заблуди и отстъпления. Неговите вестители са изпратени да носят ясно свидетелство, за да ги пробудят от тяхното сънливо състояние и да открият пред разбирането им скъпоценните думи на живота, Светите Писания. Тези хора не трябва да бъдат само проповедници, но служители, носители на светлина, верни стражи, които ще виждат надвисналата опасност и ще предупреждават народа. Те трябва да приличат на Христос в своето ревностно усърдие, в своя обмислен такт, в своите лични усилия — накратко, в цялото си служение. Те трябва да имат жива връзка с Бога и да станат дотолкова добре запознати с пророчествата и с практическите поуки на Стария и Новия Завет, че да могат да изнасят от съкровищницата на Божието слово неща нови и стари.“ Свидетелства, том

5, 251.